Цана асобнага нумару 15 гр.

Przesyłka opłacona ryczałtem.

№ 47 (98). Вільня, Серада 15 Чэрвеня 1927 г. Год III

Сялянская Ніва

Нехай жыве Беларускі Народ!

Адрэс Рэдакцыі і Адміністрацыі:
ВІЛЬНЯ, ЗАВАЛЬНАЯ 6. (Wilno, Zawalna 6.).
Рэдакцыя адчынена штодня ад 9 да 3 гадзіны апрача сьвята.
Рэдактар прыймае ад 12 да 2 гадз.

Зямля Сялянству бяз выкупу!

Падпіска:
на адзін месяц — 1 зал., на 3 месяцы — 2 зал., на 6 месяцаў 4 зал., на год — 8 зал.
Для заграніцы удвая даражэй.
Аплата надрукаванага залежыць ад рэдакцыі
ВЫХОДЗЕ Ў СЕРАДУ І СУБОТУ.

ОРГАН БЕЛАРУСКАГА СЯЛЯНСКАГА САЮЗУ.

Прывітаньне.

Мы жывём на Бацькаўшчыне і змагаемся са сваею гаротнасьцю, імкнучыся перамагчы яе і выбіцца на новы шлях да лепшае будучыны. Мы змагаемся за лепшую будучыну Бацькаўшчыны дзеля таго, што любім яе і хочам бачыць яе шчасьліваю.

Але-ж ня ўсе сыны Беларусі жывуць пад яе родным небам, ня ўсіх яна корміць сваім „насушным“ хлебам. Шмат, вельмі шмат яе сыноў з за рожных прычынаў, раскідана па сьвеце, яны жывуць ад яе далёка і надта далёка, сярод чужых людзей і абставінаў. Некатарых з іх гэтая доля спаткала нядаўна, а іншых некалькі дзесяткаў гадоў назад.

Але-ж ніякая сіла ня зможа выдраць з грудзей таго, што дала пры нараджэньні і ўзгадаваньні мілая Бацькаўшчына! Ужо гэтакі істнуе закон, што — Бацькаўшчына даражэй усяго таго, што толькі спатыкае чалавек на жыцьцёвым шляху!

I дзе толькі няма Беларусаў? Сібірская тайга, дымная чэхаславацкая Прага, далёкая Амэрыка і многа іншых краінаў і старонкаў даюць прытулак сыном Беларусі.

Жывуць Беларусы там не таму, што маюць якія-колечы панскія капрысы, гоняцца за навіэнамі жыцьця ад непамернае раскошы і бяздзейнасьці, а таму, што капрысная доля, дзякуючы злой волі валадароў над Беларусяй, вытвараюць гэткія ўмовы і варункі жыцьця, што загнаны і замучаны гаротнасьцю Беларус пакідае Бацькаўшчыну, каб на чужыне цяжкай працаю здабываць сабе кавалак хлеба. Ёсьць і гэтакія, што не маглі спакойна насіць чужацкае ярмо і парываліся скінуць яго і вось, за гэтыя парываньні да вольнасьці, будучы перасьледаванымі, пакідалі Бацькаўшчыну, каб захаваць сваё жыцьцё і далей працаваць за межамі на яе карысьць.

Гэтыя зьявішчы нашай сучаснасьці напаўняюць нас жалем, дык і надта было-б безпрасьветна калі-б з-за гэтага сумнага жалю не паказваліся сьветлыя касулькі радасьці!

Гаворачы гэта мы маем на прыкмеце тую добрую зьяву, што дзе бы ня быў Беларус, дык ён ня губіць свайго нацыянальнага абліччa, а астаецца самым сабою. Яшчэ маем на ўвазе і тое, што Беларусы, дзе і як-бы яны ня жылі, заўсёды носяць у сваім сэрцы пачуцьцё прыхільнасьці да Бацькаўшчыны і наколькі магчыма дапамагаюць ёй.

Перад гэтым „Сял. Ніва“ падала некалькі вестак аб жыцьці Беларусаў у Амэрыцы. І як сьведчаць гэтыя весткі, там далёка за многаводным акіянам Беларусы жывуць сваім жыцьцём і арганізуюцца, каб дапамагаць у тэй ці іншай форме і меры сваей загнанай і паняволенай Бацькаўшчыне.

І вось, гэтую праяву ў жыцьці Беларусаў на чужыне мы шчыра *вітаем*!

Вітаем сыноў Беларусі, якіх капрысная доля адарвала ад Бацькаўшчыны і перакінула за акіян за тое, што яны не забылі роднае старонкі і помняць аб ёй. Што і там пад чужым дахам, яны ўмелі захаваць пачуцьцё любасьці да роднага краю!

Вітаем і за тое, што параскіданыя па ўсяму разлегламу абшару Амэрыкі, яны пачынаюць гуртавацца ў свае нацыянальныя арганізацыі!

Пасьля забойства Войкава.

Польскія ўлады вельмі энэргічна павялі сьледства ў справе забойства Войкава. Варшаўскі пракурор і сьледавацель прыяжджалі на‘т у Вільню, дзе паміж іншым дапрашвалі Паўлюкевіча і яго супрацоўніка князя Друцкага-Падбярэскага.

Усе арыштаваныя расейцы ў Вільні--зьвольнены. Паміж імі і Кавэрдаю ніякае сувязі не ўстаноўлена.

Жонка забітага пасла Войкава, на яе аб гэтым дамаганьне, дапушчана быць прысутнаю пры ўсіх дапросах у справе забойства. Яе прэтэнсіі матэрыяльнага характару польскі ўрад згаджаецца здаволіць.

Аканчальна няведама, але-ж магчыма, што Кавэрду будзе судзіць ваенна-палявы (даразны) суд. Абаронцам Кавэрды згадзіўся быць віленскі адвакат Андрэеў без ніякае платы.

Прэзыдэнт Польшчы п. Масьціцкі атрымаў падзяку ад Старшыні Радавага Выканаўчага Камітэту Калініна за выражаны спагад жалю з прычыны забойства.

Польскі ўрад цераз свайго пасла ў Маскве даў вельмі лагодны, канкрэтны і ветлівы адказ на савецкую ноту, даводзячы, што Польша ня можа быць адказнаю за праступкі чужых ей элемэнтаў. Гэта самае пішуць і ўсе эўрапэйскія газэты. Дык здаецца, што паважнейшага канфлікту паміж Польшчаю і Саветамі ня будзе, хоць некаторыя чакалі паўтарэньня сараеўскае эпапэі.

Польскія газэты надта добра адклікаюцца аб забітым савецкім пасле Войкаве, пішучы, што Войкаў стараўся наладжваць добрасуседзкія адносіны між Саветамі і Польшчаю.

Провады Войкава з Варшавы.

10 г. чэрвеня цела забітага пасла Войкава праводзілі з гмаху пасольства да станцыі, каб чугункаю адправіць у Маскву.

Адзін паграбовы катафальк вёз труну, а другі вянкі, сярод якіх выдзяляўся вянок супрацоўнікаў пасольства і польскага міністра спраў заграчічных.

Пры гэтых провадах польскі ўрад аддаў забітаму паслу гензральскія ганоры. На вуліцах дзе мела праходзіць жалобная працэсія выстраяна была з абадвох бакоў вайсковая стража. Перад працэсіяй праходзіў вайсковы аддзел пяхоты з вайсковым аркестрам, кавалеры, і артылеры, далей два вазы з вянкамі і катафальк з целам пасла.

За труною ішлі сям'я пасла, супрацоўнікі пасольства, прадстаўнікі п. Прэзыдэнта, некаторыя міністры з п. Бартлем, дыплёматычны корпус і прадстаўнікі ваяводзкіх і меставых уладаў Варшавы. Замыкалі афіцыяльную частку паходу вайсковы аддзел пяхоты, артылеры і кавалеры.

На станцыі, калі цела пасла Войкава ўнясьлі ў дэкаранавы вагон і прадстаўнікі ўладаў мелі вяртацца дамоў, дык віцэ-прэм‘ер Бартэль і ўсе прысутныя міністры, а таксама і сябры дыплёматычнага корпусу яшчэ раз выразілі ўдаве Войкавай спагад жалю.

Цягнік рушыў са станцыі пад зыкі жалобнага маршу.

Да савецкай граніцы праводзілі цела Войкава: сям‘я, некаторыя супрацоўнікі пасольства і ад польскага ўраду сэкрэтар міністра Замежных Спраў, пры ганаровай вайсковай старожы.

Падзеі у Радавым Саюзе.

У сувязі з петраградзкім замахам на камуністычны клюб і забойствамі Опанскага і Войкава, бальшавіцкі ўрад распачаў чырвоны тэрор, каб напалохаць контррэвалюцыянераў. Па загаду Маскоўскае чэразвычайкі без ніякага суду ў Маскве растраляна 20 чалавек, якія былі арыштаваны па западозраннасьці ў антыбальшавіцкай дзейнасьці. Усе растраляныя зьяўляюцца або быўшыя царскія афіцэры, ці ўрадоўцы, або проста грамадзкія дзеячы.

Гэтае забойства, якое выканана бяз суду, а толькі па капрысу палітычнае паліцыі, газэты ўсяго сьвету жорстка крытыкуюць. Крытыкуюць дзеля таго, што ў наш цывілізаваны век не павінна быць гэта, каб за праступкі нейкіх фанатыкаў, як напрыклад Кавэрды, былі адказныя людзі, якія нічога дрэннага ня ўчынілі, а былі пад арыштам толькі дзеля таго, што па думцы Г.П.У. зьяўляліся небясьпечнымі элемэнтамі.

У Радавай Беларусі.

У некалькіх верстах ад Менска здарылася катастрофа з дрэзінаю, якая звалілася пад аткос чугункавае лініі. Праваднік дрэзіны забіўся на месцы, а старшыня мінскае чэразвычайкі Опанскі і яго сэкрэтар, якія ехалі гэтаю дрэзінаю моцна паранены. Опанскі памёр. Катастрофу дрэзіны выклікалі няведамыя злачынцы, якія разшырылі чугунковыя рэльсы.

Газэты зьмяшчаюдь весткі з Масквы, што каля вёскі Мушына беларускія паўстанцы напалі на вайсковы аддзел чэразвычайкі і на сотню кавалерыстаў. Быццам паўстанцы мелі ручныя кулямёты, дык адзел рэгулярнага савецкага войска мусіў уцякаць трацячы 30 чалавек забітымі і раненымі.

ВЫБАРЫ Ў САМАЎРАДЫ.

Беларускія і Расейскія Выбаршчыкі!

Помніце, Ваш сьпісак кандыдатаў у радныя меставай Рады

нумар першы (№ 1).

Усе, як адзін чалавек, галасуйце за гэты сьпісак і Вы будзеце мець сваіх прадстаўнікоў у Віленскай мест. Радзе, якія будуць бараніць Вашыя нацыянальныя, культурна-прасьветныя і эканамічныя інтарэсы.

Кандыдаты сьпіску № 1 (Аб'яднанага Беларуска-Расейскага Камітэту):

1. БАГДАНОВІЧ ВЯЧАСЛАЎ, сэнатар.
2. ЕМЕЛЬЯНАЎ ІВАН, прамысловец.
3. ЯРЕМІЧ ФАБІЯН, пасол сойма.
4. САВКОВ МІКАЛАЙ, інжынер.
5. РАХЛІН-РУМЯНЦЭВ АЛЕКСАНДАР, інжынер.
6. БІЛЬДЗЮКЕВІЧ АДАМ, эканаміст.
7. БУТУРЛІН АЛЕКСАНДАР, улас. дому.
8. ДУБЕЙКОЎСКАЯ ЮЛІЯНА, вучыцелька
9. ЯЦЫНА АЛЕКСАНДАР, бугальтар.
10. ГРЖЫБОЎСКІ ЯЗЭП, др. ўлас. дому.
11. ШПІЛЕЎСКІ ГРЫГОРЫ, псаломшчык.
12. ВАСІЛЕВІЧ ДІОМІД, рамесьнік.

Аб'яднаны Беларуска-Расейскі Выбарчы Камітэт.

Мітынгі

Аб'ядн. Беларуска-Расейскага Выб. Камітэту.

Ня гледзячы на дождж, у нядзелю 12 чэрвеня адбылося прадвыбарнае ВЕЧА (мітынг) Аб'яднанага Беларуска-Расейскага Выбарчага Камітэту ў салі Крэйнгеля а 4-ай гадзіне.

Веча адкрыў гр. Емельянаў, далей з прамовамі выступалі гр.гр.: Більдзюкевіч, Румянцаў, сэн. Багдановіч, Гарачка і Кузьміцкі.

Наступнае веча адбудзецца ў чацьвер 16 чэрвеня а гадз. 2 у салі „Макабі" на Наўгародзкай вул.

Сьпіскі кандыдатаў.

У сувязі з выбарамі ў Віленскую меставую раду ў галоўны выбарчы камітэт падана 12 важных сьпіскаў кандыдатаў у радныя.

Сьпіскі ідуць пад наступнымі нумарамі:

№ 1. Аб'яднаны **Беларуска**-Расейскі Выбарчы Камітэт (сэн. Багдановіч).
№ 2. П. П. С. (інж. Чыж).
№ 3. Саюз жыдоўскіх кабет (Эпштэйн).
№ 4. „Бунд" (Каган).
№ 5. Літоўскі сьпісак (д-р Шлапэліс).
№ 7. Камітэт абароны праў работніка (Лукашэўскі).
№ 8. Жыдоўскі нацыянальны сьпісак
№ 9. Ня істнуе.
№ 10. Аб'яднаны Польскі Выбарчы Камітэт (Ян Пілсудскі, мін. Станевіч).
№ 11. Фікцыйны.
№ 12. Безпартыйны (абшарніцкі) Выбарчы Камітэт (праф. З. Юндзіл).
№ 13. Ня істнуе.
№ 14. Цэнтральны Польскі Выбарчы Камітэт (эндэцкі) (праф. Комарніцкі).
№ 15. Аб'яднаны Выбарчы Камітэт (Пол. Парт. Сац. лявіца) (інж. Заштаўт, Дідзюль).

З вышэй падана бачым, што Беларусы ідуць на выбары ў Віленскаю меставую Раду адным нацыянальным сьпіскам, пад **№ 1**, Расейцы таксама адным, Літоўцы таксама маюць толькі адзін сьпісак, жыды маюць 4 сьпіскі (№ 3, 4, 6 і 8), а Палякі 6 сьпіскаў (№ 2, 7, 10, 12 і 15).

Такім чынам, прыходзіцца цешыцца, што беларускія галасы не разаб'юцца, а пайдуць на адзіны сьпісак **№ 1**.

Рожнагалосіца сярод работнікаў.

Як ведама, ад самага пачатку абвешчаньня выбараў, польскія работнікі з пад сьцягу П. П. С. (ляв.) вялі перагаворы з ананімным Бел. Выбарчым Камітэтам, якога рэпрэзэнтуе „Наша Праўда". Ня гледзячы на прынцып салідарнасьці работніцкае клясы—польскія работнікі з П. П. С. не хацелі даць беларускім работнікам месца ў радзе. Гэта выклікала тое, што да апошняга дня складаньня сьпіскаў кандыдатаў (11-га чэрвеня), ніяк ня можна было дайсьці да згоды паміж беларускімі і польскімі работнікамі. Гэтая рожнагалосіца давяла да таго, што апошнім сьпіскам кандыдатаў быў падданы якраз работніцкі сьпісак № 15, і то, каб „Наша Праўда" не ўступіла свайго месца Палякам, дык сьпісак быў-бы зусім запозьнены.

З вышэй падана бачым, што „Наша Праўда" ідзе ў хвасьце за П. П. С., бо адказалася ад свайго прадстаўніка Беларуса ў меставай радзе, перадаючы абарону Беларусаў-работнікаў Палякам з П. П. С.

Такая пастаноўка справы выклікала вялікае абурэньне сярод беларускіх работнікаў і затым яны пастанавілі ісьці на выбары нацыянальным фронтам і галасаваць за беларускі сьпісак **№ 1**.

Голас работніка.

У суботу пайшоў я ў польскую пральню, каб атрымаць бялізну, якую аддаў мыць. Але-ж акурат, бялізна мая была не гатова, дык мусіў крыху пачакаць, пакуль выпрасавалі кашулю.

І вось, што я пачуў.

Адна работніца гавора папольску да другой: „учора я бачыла дзьве дзяўчыны. Абедзве ўбраныя пристойна, адна нават студэнтка, але гаварылі яны пабеларуску. Аж. — кажа — я здзівілася, пастаяла пагледзела ды паслухала. Калі гавораць пабеларуску, дык няхай-бы і адзяваліся-б гэтак сама!... А то вось, халерныя, як адзявацца, адзяюцца панашаму, а як гававыць, дык ломяць язык чорт ведае як". Вось якое перакананьне маюць польскія работніцы адносна Беларусоў. Але справа ня ў гэтым, а ў тым, што з тае гутаркі, якую я прывёў вышэй паказваецца ня толькі галава, нятолькі пятка, а ўсесь польскі шавінізм. І гэта шавінізм у самай звычайнай работніцы, якая сама блага гавора па польску, але якая мо' хоць не сьвядома, але-ж глыбока ўтапілася ў польскім шавінізме.

Гэтакіх здарэньняў я меў ужо нямала ў месце. Тое што асаднікі, нават самыя найгорш зазнаныя з галітою, маюць ня менш шавінізму як тая работніца, аб гэтым ня трэба гаварыць. Але-ж хочацца адзначыць што і сярод беларусаў—каталікоў, якія ня ўмеюць на'т гаварыць папольску, шавінізм польскасьці моцна ўкараніўся. Гэты маленькі эпізод прайшоўбы без ніякага ўражаньня, калі-б я прышоўшы дамоў не прачытаў у „Нашай Праўдзе" № 20, артыкулу „Да выбараў у гмінах".

З гэтага артыкулу я дазнаўся, што у № 45 „Сялянская Ніва" заклікае сяляянства ісьці на выбарах „адзіным нацыянальным фронтам". Далей у „Нашай Праўдзе" стаіць пытаньне: „як-жа разумець гэты заклік? і адказ: „ясна, што паны сельсаюзьнікі ўзашлі на дужа коўзкі шлях".

Ага, думаю, цяпер, дык я таксама зразумеў, што па „Нашай Праўдзе", нацыянальны беларускі фронт, гэта „дужа коўзкі шлях". Не адкідаю—гэта коўзкі шлях, але не для таго каго хоча зьбідзь „Наша Праўда".

Далей я чытаю, што на сьвяткаваньні ўгодкаў абвешчаньня незалежнасьці Беларусі былі палянафілы Умястоўскі, Мамонька, Косьцевіч, дык чаму-ж іх а таксама і Паўлюкевіча і Вярніковскага ды Падбярэскага не запрасіць у „адзіны нацыянальны фронт?"

У сувязі з гэтым адкажу, што сьвяткаваньне ўгодкаў і выбары ў гмінныя самаўрады—дзьве розныя рэчы!...

Сьвяткаваньне, гэта дэманстрацыя. Дык на гэтакай дэманстрацыі і павінны быць усе, бо толькі тагды выявяцца сымпатыі і антыпатыі да таго, што дэманструецца. На сьвяткаваньні ўгодкаў незалежнасьці Беларусі дэманстравалася прыхільнасьць беларускага народу да яго нацыянальных незалежніцкіх ідэалаў. Тут былі і дэманстранты і наглядчыкі. І вось, пасьля дэманстрацыі можна стала падраховаць яе вынікі.

Перадусім стала ведама, што як Паўлюкевіч, гэтак сама і Луцкевіч, да нацыянальнага фронту не належаць, бо ня толькі што не прымалі ўдзелу ў дэманстрацыі, а жорстка асудзілі за гэта таго, хто дэманстраваў. Па іхняму зданьню, незалежнасьць Беларусі не патрэбна. Паказаў сябе і Умястоўскі, тагды напісаўшы, што, як вынікае з дэманстрацыі, дык сіла Беларусі—нікчэмна.

Былі на сьвяткаваньні і іншыя народнасьці: літвіны, жыды, палякі ўсіх гатункаў і вось кожны з гэтых наглядчыкаў вынес сваё ўраженьне, якое і было адбіта і выяўлена тым ці іншым спосабам.

З гэтых усіх уражаньняў зрабіў пэўна нейкія вывады і ўрад.

Якія-бы ўрад не рабіў вывады, усе-ж такі ён пераканаўся, што Беларускі народ, як гэтакі, жыве і што мае выразныя тэндэнцыі да дзяржаўнай самабытнасьці.

Але проці гэтае самабытнасьці, паміма польскага ўраду, што натуральна, змагаюцца і тыя асобы, якія лічаць чамусьці сябе Беларусамі, але-ж ня хочуць, каб Беларусь была — незалежнаю.

Аб гэтым сьведчыць артыкул: „да выбараў у гмінах" з „Наш. Праўды".

Я думаю, што „Сялянская Ніва" пішучы аб „Нацыянальным фронце" мела на віду таго, хто запраўды стаіць на грунце беларускасьці, а не таго хто здраджае ёй, дык вось і будзе адказ „Нашай Праўдзе" чаму ня трэба Беларусам буржуазных „падшыванцаў" бёлорусса Паўлюкевіча і białorusina Umiastowskiego.

Цяпер адкажу, чаму ня трэба Беларусам ніякае згоды і згоды нават і з працоўнымі чужой нацыянальнасьці (а асаднікі ці не працуюць?), якія шовіністычна настроены проці працоўных Беларусаў.

Я прывёў „маленькі эпізод" з работніцы-полькі, я прывёў у пачатку гэтага артыкулу ссылку на тое, што польскія работнікі і сяляне ўтапіліся з галавою ў шавінізме, вось чаму пам трэба ісьці нацыянальным фронтам, вось чаму Беларусы-сяляне пры выбарах у гмінныя самаўрады не паслухаюць „Нашае Праўды", якая дае „цэнныя" рады пакахацца з польскімі шовіністамі, і — выберуць толькі сваіх працоўных сялян, а Беларусы работнікі ў Вільні будуць галасаваць толькі за сьпісак № 1, каб памінуць чужое балота, у нетры якога кліча „Наша Праўда".

Работнік - Беларус

З украінскага жыцьця.

5 і 6 г. чэрвеня ў Луцку на Валыні адбыўся ўкраінскі праваслаўны царкоўны зьезд. Прысутнымі было да 800 дэлегатаў прадстаўнікоў ад украінскіх парахвіяў і брацтваў. Таксама былі прысутнымі ўкраінскія паслы і сэнатары.

Зьезд абгаварыў даклады балячкі украінскага царкоўнага жыцьця ў Польшчы і прыняў цэлы рад пастановаў, у якіх жадае ўкраінізацыі царквы і пэрыядычнага склікаваньня царк. зьездаў.

Зьезд вострa выказаўся проці мітрапаліта Дзяніса за ўсю яго палянафільскую палітыку.

Выканаўцам прынятых пастановаў зьезд даручыў выбранаму царкоўнаму камітэту пад старшынствам д-ра Рычынскага.

Арышты камуністых.

У Львове паліцыя арыштавала студэнтаў Касака і Аганоўскага, якія западозраны ў прыналежнасьці да камуністычнае партыі Заходняе Украіны.

Арыштаваны таксама нейкі Лібштэйн, які быццам быў кур'ерам паміж камуністычнаю цэнтраляю ў Гданску і львоўскаю камуністычнаю арганізацыяю.

Арышты ўжо перасталі быць дзівам, але-ж тое, што не праходзіць таго дня каб не адбылося таго ці іншага спатканьня ўлады з камуністымі—змушае зрабіць адпаведныя вывады.

Мусім сказаць, што Польшча патрабуе капітальнае рэпэрацыі.

Беларусы, работнікі і працоўная інтэлігенцыя, галасуйце на сьпісак № 1

Выбары да самаўрадаў на правінцыі.

СЯЛЯНЕ БЕЛАРУСЫ!

Па ўсіх кутках Заходняе Беларусі пачаліся выбары ў валасныя і меставыя рады. Сяляне, Беларусы, ваш сьвяты абавязак—прыняць дзейны ўдзел у выбарах і правесьці сваіх сялянскіх прадстаўнікоў у рады. Кожны, хто мае 21 год, нахай ідзе на раённы (абводовае у вёсцы) сабраньне і выбірае сяброў валаснога сабраньня. У сябры валаснога сабраньня трэба выбіраць толькі сялян, сьведамых і стойкіх Беларусоў, якія патрапяць арганізавана выступіць на валасным сабраньні і выбраць у раду добрых барацьбітоў за лепшую вашую долю. Пры выбарах высьцерагайцеся рожных баламутных элемэнтаў, што гандлююць беларускімі справамі, а ідучы нацыянальным беларускім фронтам, выбірайце толькі сваіх сялянскіх прадстаўнікоў.

Усе інфармацыі аб выбарах і выбарны закон былі зьмешчаны ў № 46 „Сял. Нівы". Калі ўлады ці іншыя групы, што ідуць проці сялянства будуць нарушаць выбарны закон, неадкладна падавайце жалабы выбарнаму камісару згодна з §§ 40—42 закону аб выбарах.

Цэнтральны Камітэт Беларускага Сялянскага Саюзу Вільня. Завальная 6—5.

Выбары да самаўрадаў.

У м. Ракава, Маладэчанскага пав., выбары ў маставую раду вызначаны на **20 чэрвеня с. г.**

У м. Радашкавічах, Маладэчанскага пав., выбары вызначаны на **10 ліпня с. г.**

На навагрудчыне, у меставыя рады выбары вызначаны:

на 17 ліпеня с. г. м. Ліда,
„ 3 „ „ „ Нясьвеж,
„ 3 „ „ „ Клецк,
„ 10 „ „ „ Стоўпцы.

У Цырынскай, Дварэцкай, Гарадзечанскай, Карэліцкай, Кушэлеўскай, Любчанскай, Негнявіцкай, Пачоўскай, Райчанскай, Шчорсаўскай і Уселюбскай валасьцях, Навагрудзкага павету, у днях ад 12 да 19 г. чэрвеня адбудуцца выбары ў абводах (раёнах) сябраў на валасное сабраньне, ад 19 да 28 г. чэрвеня будуць адбывацца валасныя сабраньня для выбараў сябраў валасных радаў.

У Рубежэвіцкай, Свеціэнскай, Мірскай, Яраміцкай, Жухавіцкай і Дзерэвенскай валасьцях, Стаўпецкага павету, выбары ў абводах мелі адбыцца 12 г. чэрвеня, а пасьля распачнуцца валасныя сабраньні.

У Сіняўскай, Грыцевіцкай, Заастравецкай, Клецкай, Ланскай, Ласунскай, Говезнянскай, Гарадзейскай і Сноўскай валасьцях, Нясьвіскага павету, мелі адбыцца выбары па абводах 12 г. чэрвеня, а валасныя сабраньні—18, 19 і 20 г. чэрвеня.

Мелі адбыцца 12 г. чэрвеня выбары ў абводах:

У Дакудаўскай, Дзенброўскай, Эйшыскай, Ганчарскай, Івейскай, Мыскай, Новадворскай, Астрынскай, Радунскай, Ружанскай, Седлiскай, Собакінскай, Суботніцкай, Шчучынскай, Тарноўскай, Васілеўскай і Заблоцкай валасьцях, Лідзкага павету.

А таксама:

У Болештанскай, Івенецкай, Юрацiскай, Налібоцкай, Трабскай, Вішнеўскай, Волмянскай, Валожынскай, Забрэскай, Першайскай і Лугамавіцкай валасьцях, Валожынскага павету.

У Астроўскай, Крывошынскай, Новамыскай, Ляхавіцкай, Старовіцкай, Молчадзкай, Гарадыйскай, Дарэўскай, Ястрабскай, і Добрамыскай валасьцях, Баранавіцкага павету.

І ў Быценскай, Чэмерскай, Дзевяткнўскай, Каставіцкай, Казловіцкай, Курылавіцкай, Міжэвіцкай, Рогацінскай, Старавейскай, Шыдловіцкай і Жыравіцкай валасьцях, Слонімскага павету.

Выбары ў Браслаўі.

31 траўня г. г. адбыліся выбары ў браслаўскую валасную раду.

Як нас інфармуюць выбрана: 3 Палякоў, 2 Жыдоў, 6 Беларусаў і 3 гэтакія асобы, якія вісяць між небам і зямлёю.

Ходзяць чуткі быццам ўлады хочуць гэтую новую раду „прасеяць", а то нават і вызначаць новыя выбары.

Нарэшце схамянуліся.

Большасьць праваслаўнага духавенства ў нас, узгадаваная дэспотычнай царскай уладай, прывыкла схіляць галаву перад усялякай сілаю, паслушна і пакорна служыла гэтае духавенства дужым гэтага сьвету нават проці свайго сумленьня. Але за расейскіх часоў, хоць гэтае служэньне сьвецкай уладзе было вельмі агідным, яно ня так кідалася ў вочы, бо сама сьвецкая ўлада, хоць і дэмаралізавала царкву, прымушаючы яе быць сабе памочніцай у сваіх далёка не заўсёды этычных імкненьнях, то, з другога боку, рупілася каб царква захавала свой аўторытэт у народзе.

Затое з прыходам да нас польскае ўлады шкоднасьць залежнасьці царквы ад сьвецкага ўраду выявілася ў усёй сваёй вялічыні. Большасьць праваслаўнага духавенства, як ніхшага так і вышшага, здавалася навыперадку пусьцілася выслужываць сабе ласку ў сьвецкай улады, не азіраючыся ані на патрэбы сваіх верных, ані на царкву, нават з яўнаю шкодаю для царквы. Ня хочам разглядаць гэтае справы тут шырака, зьвернем толькі ўвагу што, дзякуючы гэтаму падлыжніцтву, сталася з Праваслаўнай Духоўнай Сэмінарыяй у Вільні. Духавенства проста перадала яе ў рукі сьвецкай, чужой веры, улады, а сабе пакінула толькі нагляд над рэлігійна-маральным узгадаваньнем. Дзеля тае-ж ласкі ў улады у Сэмінарыю была ўведзена як выкладовая польская мова. За якісь час ад Сэмінарыі вельмі мала асталося. Яна сталася якойсь дзіўнай польскай гімназіяй, дзе за орэбнікі самі расейскія і абрусевыя праваслаўныя вучыцялі ўзяліся за паленізацыю сваіх вучняў. Праўда, палёнізацыя не ўдалася, але Сэмінарыя аканчальна страціла свой духоўны характар.

Але вось гэткая польская „праваслаўная гімназія" аказалася праваслаўным Беларусам непатрэбнай, бо духоўнага ў ёй мала, а польскіх гімназіяў і без яе ёсьць даволі. Пачаўся несьвядомы, проста ўчуцьцёвы байкот гэтае гімназіі. Напрыклад сёлета ў першай клясе ёсьць усяго 6 (шэсьць) чалавек! І гэта ня глядзячы на тое, што пры сэмінарыі-гімназіі ёсьць інтэрнат.

Тое, што вастрэй праявілася ў адносінах да Сэмінарыі, сталася болей-меней па ўсім краю, іменна: народ, бачачы, што ягонае духавенства аб ім і царкве ня руліцца, а руліцца толькі аб сваіх асабістых карысьцях і дзеля іх аддае цэзару і цэсараве і Божае, сам адхінуўся ад духавенства, пачаў яго чурацца і або кінуўся ў бязвер'е, а з ім у дэмаралізацыю або ў розныя сэкты.

Доўга праваслаўнае духавенства сьвядома заплюшчвала вочы, ня хочучы прызнаць нового і страшнага зьявішча. Здавалася, што настаў канец Праваслаўнай Царквы ў Заходняй Беларусі, што яна разваліцца. Але ці то пад упывам народнага абурэньня, ці пад уплывам сьвядомых беларускіх адзінак з паміж самога духавенства, ці мо' духавенства напасьледак зразумела, што яно сячэ дзерава, на катором сядзіць, але яно схамянулася. Нядаўна Сьвяцейшы Сынод Праваслаўнай Царквы ў Польшчы зрабіў пастанову, каб Праваслаўнай Сэмінарыі ў Вільні вярнуць яе духоўны выгляд, зраўняўшы яе з Праваслаўнай Сэмінарыяй у Крэмянцы. Гэта, здаецца, першы самастойны крок праваслаўнага духавенства ў нас. Дай Божа, каб ён быў першай ластаўкай на гэтай новай дарозе. І хоць пастанову сваю Сьвяцейшы Сынод вельмі асьцярожна прабуе вылечыць (і то напалову) толькі адну балячку нашага царкоўнага жыцьця, але ўсё-ж такі яе, як першы крок, трэба прывітаць. **Incertum.**

З жыцьця Польшчы.

СУД НАД КАВЭРДАЙ.

Сёньня ў Варшаве надзвычайны (даразны) суд разглядае справу В. Кавэрды, забойцы савецкага пасла Войкава.

Кавэрдзе пагражае кара сьмерці.

Справа пазыкі.

Выехалі ў парыж для заканчэньня працы над кантрактам у справе пазыкі: д-р Млынарскі, Моннэт і Фішэр. Перад гэтым выехаў у Парыж адзін з дырэктараў Польскага Банку—З. Карпінскі. На гэтым тыдні павінна ўжо нарэшце адбыцца падпісаньне кантракту аб пазычы.

„Вызваленьне" пераходзіць у апазыцыю.

Адбылося сабраньне польскае партыі „Вызваленьне" з прадстаўнікамі ад усіх ваяводзтваў. На гэтым сабраньні „Вызваленцы" вельмі востра крытыкавалі ўрад марш. Пілсудскага за за тое, што ён не прыхіляецца да справы дробнага сялянства.

Міцькіная акцыя.

Міцька, б. адказны рэдактар „Сял. Нівы", зьмясьціў пісьмо ў „Бел. Слове" якім ізноў цьвердзіць, што быццам ён быў сябрам віленскага гуртка Сялянскага Саюзу і быццам партыйны білет атрымаў ад с. Стэповіча.

З прычыны гэтага, ізноў падаем да агульнага ведама, што Міцька сябрам Сял. Саюзу ня быў і партыйны білет Сял. Саюзу гр. Стэповіч яму выдаць ня мог і ня выдаў, бо сам Стэповіч так-сама ў Сял. Саюзе сябрам ня быў і ня ёсьць.

Усей гэтай „міцькінай акцыяй" кіруе Паўлюкевіч, якому ходзіць аб тое, каб паказаць сваім хлебадаўцам, што сябры з беларускіх партыяў ідуць да яго ў палянафільства. Але-ж Паўлюкевіч памыліўся, бо Міцька, у чым ужо Паўлюкевіч пэўна пераканаўся, як работнік, дык нічога ня варт, а падтрымаць марку пераходам, ня будучы сябрам Сял. Саюзу таксама ня можа. Пажадана было-б батыць фатаграфію міцькінага партыйнага білету Сял. Саюзу на старонках „Бел. Слова", тым болей, што для ілюстраванай часопісі зрабіць гэта не цяжка. Тагды марка Паўлюкевіча паднімецца.

Інтэрпэляцыя у справе арыштаваных беларускіх паслоў.

У сувязі з перавязеньнем арыштаваных беларускіх паслоў і дзеячаў у вастрог у Вронках, а таксама з прычыны зацягваньня сьледзтва, якое ўжо трывае 5 месяцаў, Беларускі Пасольскі Клюб, на першым чарговым паседжаньні Сойму (20-чэрвеня) мініцца падаць Інтэрпэляцыю і прасіць Маршалка Сойму паставіць яе на парадак дня паседжаньня Сойму.

Як заваеўваецца паветра.

Ліндбэрг, які пераляцеў удачна Атлянтыцкі акіян атрымаў ад свайго амэрыканскага ўраду чын палкоўніка. Пасьля гасьцінасьці ў Эўропе ён ужо вяртаецца дамоў, а там, у Нью-Ерку гатуецца Ліндбэргу багатая сустрэча. Прывітаць Ліндбэрга вылецяць 50 самалётаў. Будуць спатыкаць яго 2 мільёны чалавек, ужо сабрана некалькі вазоў пісем, тэлеграм і розных падарункаў, а таксама і гасьцінцаў.

Другі амэрыканскі лётнік Чэмбэрлен, у кампаніі прамысловцы самалётаў Левіна, які таксама пераляцеў Атлянтыцкі акіян, на запросінах рожных урадаў Эўропы езьдзіць па сталічных местах ды балюе. Падарожнік Чэмбэрлена Левін мініцца наладзіць паміж Амэрыкай і Эўропай сталую паветраную камунікацыю. Ужо цераз год, па думцы Левіна, павінна распачацца рэгулярныя рэйды цераз акіян на самалётах.

Але-ж ня ўсім гэтак лёгка, як Ліндбэргу і Чэмбэрлэну, паслухмянна паветра, бо акурат, калі яны спраўляюць урачыстыя абходы ў чэсьць сваей перамогі над паветрам, два ангельскія лётнікі ў Лёндане ўпалі і разбіліся, а таксама забіўся партугальскі лётнік у Ліссабоне, ды другі партугальскі лётнік, які ляцеў з паўдзёвае ў паўночную Амэрыку недзе загінуў.

Ёсьць весткі быццам амэрыканскі лётнік Бірд пасьпешна гатовіцца ў падарожу на самалёце цераз Атлянтыцкі акіян. Ён мяркуе ўзяць з сабою двох пасажыраў і пераляцець з імі з Нью-Ерку ў Парыж, а з Парыжа, пасьля дванаццаці гадзін адпачынку, ізноў ляцець у Нью-Ерк.

Вось як заваёўваюць людзі паветра падпардкуючы яго сваей волі!

Што дзеецца ў сьвеце?

Радавы Саюз.

У Петраградзе невядомыя два мужчыны кінулі дзьве бомбы ў памешканьне ўсесаюзнага камуністычнага клюбу. У клюбе адбывалася сабраньне камуністых. Ад выбуху бомбаў 26 камуністых ренена. Злачынцаў выкрыць не ўдалося.

У Вернявудзінску на Сібіры распачаўся судовы разгляд справы 88 буддыйскіх бур'яцкіх духоўнікаў, якія абвінавачваюцца ў прыналежнасьці да контр-рэвалюцыянэраў. Быццам з-за іх агітацыі у некатарых мясцовасьцях, бур'яты-сяляне адказаліся плаціць падаткі.

У Херсане, у Нікалаеве і Адэсі, у сувязі з апошнімі антыбальшавіцкімі замахамі, арыштавана многа асобаў, якія лічыліся не „благонадёжнымі“.

Падзеі ў Кітаі.

Чанг-Тсо-Лінаўская армія ізноў разьбіта. Паўднёвая армія Чанг-Кай-Шэка, і Фэнга наступаюць на Пэкін — сталіцу Кітаю, дзе дагэтуль панаваў Чанг-Тсо-Лін. Яго армія пацярпела вялікія страты як у людзях так і матэрыяльна. Аднак-жа ня гледзячы на гэта Чанг-Тсо-Лін заявіў, што Пэкіну наўднёўцам не аддасць: мае намер бараніцца.

Паміж нацыяналістам Чанг-Кай-Шэкам і Ханькаўскімі камуністамі барацьба неяк прыціхла, хоць згоды таксама няма. Пакуль б'юць Чанг-Тсо-Ліна, дык біцца паміж сабою нямаюць часу.

Чанг-Тсо-Лін запрапанаваў Чанг-Кай-Шэку згоду, але-ж апошні не верачы ў шчырасць Ліна ад згоды адказаўся.

Румынія.

У Румыніі адбылася зьмена ураду. Прэм'ер гэн. Авэрэску на жаданьне караля падаўся з усім кабінэтам у адстаўку.

Новы ўрад па даручэньні караля стварыў кн. Штырбэй.

У Кастанцы, дзе знаходзіцца румынская газавая прамысловасьць, паўстаў вялікі пажар. Магчыма, што пасьля пажару газавая прамысловасьць на доўгі час прыпыніць сваю дзейнасьць. Тушыць пажар мабілізаваны жыхарства і сабрана войска. Некалькі чалавек уцярпела ад агню, а некалькі атруцілася дымам. Матэрыяльныя страты вялікія.

Балканы.

Албанскі пасол не паслухаў свайго ураду ды астаўся ў Югаславіі. У Албанію вяртацца ня хоча.

Сэсія Лігі Нацыяў.

Гэтымі днямі распачнуцца пасяджаньні Рады Лігі Нацыяў. Сябры Рады ўжо зьяжджаюцца.

Францыя.

Французскі парлямант адкінуў 281 голасам проці 243 урадавую ўставу аб аддачы ў арэнду швэдзкаму таварыству французскага сернікавага манаполю. Дык на гэты раз Пуанкарэ не пашчасьціла. Гэта можа выклікаць адстаўку яго кабінэту.

Да Беларускага Грамадзянства.

Цяжкія гаспадарчыя варункі сялян вясною наагул, а тым больш у гэтым позьнім годзе, змушаюць адных сялян прасіць аб прыняцьці ў лік сяброў Банку і аб выдачы ім пазык, а другіх, якія раней атрымалі пазыкі і падышоў ужо тэрмін іх сплаты, пазбаўляюць магчымасьці зьвярнуць гэныя пазыкі ў вызначаны тэрмін. Такім чынам, для Банка стварылася няпрыемная становішча, калі ён ня мае магчымасьці выдаць пазыкі сваім новым сябрам.

Наглядная Рада і Управа Банку, якія разглядалі стварыўшыяся варункі на сваім сумесным пасяджаньні 30 траўня г. г., пастанавілі: зьвярнуцца з заклікам праз прэсу да сяброў Банку з просьбай аб акуратным звароце даўгоў, дзеля таго, што акуратны зварот даўгоў зьяўляецца падставай нармальнага жыцьця і разьвіцьця Банку. Аднachасна Наглядная Рада і Управа Банку заклікаюць усё Беларускае Грамадзянства, якое мае вольныя грошы ўносіць іх на пераховў у свой Банк на працэнты. Узносы прымаюцца ў злотых і далярах, злотыя пераховуюцца ў далярах і зьвяртаюцца ў далярах, або ў злотых па курсу даляра.

Беларускі Коопэратыўны Банк у Вільні. Тав. з агран. адказн.

Обстоуская лёгіка.

Хто уважна чытае газэту „Наша Праўда“ (праўдзівей „Няпраўда“) той ужо заўважыў, што на яе старонках, так сама і на старонках яе папярэдніц, бывае сем пятніц. Газэта не прытрымліваецца ніякіх лёгічных прынцыпаў: раз кажа белае, другі раз чорнае, трэці ізноў белае, і так бяз канца. Калі ходзе аб яе наймагутнейшага праціўніка „Сялянскую Ніву“ дык „Н. Праўда“ чуецца зусім пабітаю і затым, каб хоць трошкі чым небудзь укольнуць „С. Н.“ і Саюз, „Н. П.“ стварае сабе нейкія няіснуючыя, ілюзарычныя падставы і на іх будуе свае пазбаўленыя лёгікі вывады. Ёсьць ведама, гэта усё разьлічана на найцямнейшых чытачоў „Н. Праўды“, сярод якіх найлепшы пасьпех могуць мець толькі такога роду беспрынцыповыя газэты, як „Н. Праўда“. Помніце добра, як ня так даўно гэная газета закідала нам згоднічтва з „Бел. Днём“ ды „Бел. Словам“, а зараз у наступным нумары сама сябе пярэчіла і пісала, што „Сял. Ніва“ конкуруе з гэнымі польскімі газэтамі. Дзе-ж тут лёгіка?! Да такіх абсурдных пярэчных адзін аднаму вывадаў можна даходзіць толькі тады, калі гэтыя вывады не апёрты на ніякіх конкрэтных фактах.

Вось яшчэ адзін прыклад нашапраўдаўской лёгікі. У сувязі з забойствам пасла Войкава „Наша Праўда“ напісала, што польская ўлада правяла ў Вільні і ў іншых гарадох цэлы рад вобыскаў і заарыштавала шмат Расейцаў, якія прыналежаць да манархістычнай арганізацыі і што якраз гэтыя арыштаваныя заключылі з Бел. Выб. Камітэтам блёк на выбары у Віленскую меставую раду. На аснове гэтых арыштаў „Наша Праўда“ робіць ужо вывад, што ўсе арыштаваныя зьяўляюцца манархістымі, знача сельсаюзнікі пайшлі разам з манархістымі! Дзіўная лёгіка! Каб гэта пісаў Обст з „Dz. Wil“ дык у гэтым ня было-б нічога дзіўнага, бо ён заўсёды памагае паліцыі.

Калі, скажам, арыштоўваюць Беларуса, то ён піша, што паліцыя выкрыла камуністычнага галавара, калі арыштоўвалі грамадаўцаў, дык ён распінаўся аб арыштах камуністых!

Але з Обстам ніводная сапраўды беларуская часопісь не згаджаецца, нат і „Н. Справа“ ці ейная ўхрышчоніца. „Н. Пр.“ не згаджаецца з тым, што калі паліцыя арыштоўвае пад закідам камунізму, дык арыштаваныя канешна мусяць быць камуністымі.

Іначш здарылася у справе арыштаў Расейцаў. Тут „Наша Праўда“ пайшла па дарозе Обста — памагаць паліцыі арыштоўваць. І вось „Наша Праўда“, прызнала паліцыі рацыю, што калі паліцыя шукала манархістых і зробіла пагалоўныя арышты, дык усе арыштаваныя якраз зьяўляюцца вінаўнікамі, якіх паліцыі і трэба было арыштаваць.

Прыклад з арыштамі Беларусаў гаворыць аб бяссэнсоўнасьці такога вываду, але як Обст, так і „Н. Праўда“ толькі такімі вывадамі і займаюцца.

НАВІНЫ.

— Беларускі Народны Тэатр. Ужо некалькі год беларускае грамадзянства, дбаючы аб пашырэньні роднае культуры, вяло падгатаваўчую працу з мэтаю арганізацыі Беларускага Народнага Тэатру.

Усёлетнім годзе Беларускі Інст. Гасп. і Культ. аканчальна вырашыў гэтую справу і арганізаваў трупу маладых актарак і актараў пад кіраўніцтвам гр. П. Карузы. Гэтая трупа пад назовам „Беларускі Народны Тэатр“ маніцца ў канцы чэрвеня выехаць на правінцыю і там ставіць спэктаклі.

У першую чаргу „Беларускі Народны Тэатр“ маніцца наставіць спэктаклі ў Смаргонях, Жодзішках, Лебедзеве, Красным, Маладэчне, Палачанах, Валожыне, Суботніках, Іўі, Любчы, Карэлічах, Наваградку, Ярэмічах, Сімакове, Турцы, Міры, Гарадзеі, Сіняўцы, Баранавічах і ў іншых мясцох, Наваградзкага і Палескага ваяводзтва.

— Катастрофа на чугунцы. На чугункавай лініі Берасьцень-Баранавічы 11 г. чэрвеня выкалеўся паравоз таваровага цягніка, пры гэтым сем нагружаных вагонаў разбіта.

Кіроўнік цягніка цяжка, а два кандуктары лёгка ранены.

— Рыхтуецца новая справа. Ужо даўно польскія паліцэйскія ўлады рыхтавалі судовую справу кс. В. Шутовічу. Аказваецца што справа гатова. Сьледзтва ўжо закончана. Кс. Шутовіч мае хутка атрымаць акт абвінавачваньня за тое, што вучыў Беларусаў душэзбаўленьню ў беларускай мове.

— Зацьменьне сонца. 29 г. чэрвеня мае быць зацьменьне сонца, якое можна будзе бачыць у Эўропе, а ў тым ліку і ў нас. Месяц закрые сонца з правага боку налева, так што зацьменьне будзе для Нямеччыны частковае, а для Скандынавіі—поўнае.

— Асуд у Вільні. Закончыўся судовы разгляд справы 16 абвінавачаных у шпіёнстве, арганізацыя якога быццам была на тэрыторыі Дзісенскага павету. Чаеўскі, служачы чугункі, асуджан на 5 гадоў цяжкага вастрогу, 5 падсудных апраўдана, а 10 засуджана ад 5 да 3 гадоў звычайнага вастрогу.

— Асуд у Глыбокім. Віленскі надзвычайны (даразны) суд на выезднай сэсіі ў Глыбокім асудзіў на сьмерць Мікалая Забелла, 26 гадоў, які вінаваціўся ў забойстве з мэтаю рабунку.

П. Прэзыдэнт просьбы аб памілаваньні не ўважыў.

Асуд выкананы.

Усіх падпішчыкау просім прыслаць належныя за газэту грошы.

Да нас пішуць.

Аб нашым жыцьці.

(В-ка Шутавічы, Ашмянскага пав.).

Нашы сяляне з ліку сьвядомых Беларусаў заложылі Гуртох Беларускага Інстытуту Гаспадаркі і Культуры і пачалі пасьпешна працаваць.

Пабачыўшы працу і яе скоры пасьпех, шутаўскія саламяныя Палякі зварухнуліся дый ўзяліся закладаць, ведама, польскія „kółki“. Залажылі „kółko młodzieży“ і „kółko strzelców“, а цераз гэта вельмі часта сталі зьяўляцца ў Шутавічы розныя панкі, якія нагаварваюць сялян на свою руку і дзеля баламуцтва абяцаюць залатыя горы ды рай на зямлі. Толькі гэтыя абяцанкі ўжо ня маюць вартасьці, бо прадстаўнікам польскіх арганізацыяў сяляне ня вераць.

15 траўня г. г. прыехалі да нас два „прыяцелі“ і пачалі нагаварваць раздаючы польскую газэту „Nasz Kraj“ ды кніжачкі з прамовамі нейкага Касьцялкоўскага.

Гаварылі аж запеніліся, начыста памучыліся, абяцаючы зямлю даць і грошай і адбудаваць дамы і ўсё тое, што каму трэба, усё што захоча. Але-ж нашы сяляне паслухаўшы троха, пачалі расходзіцца са славамі: салодка салодзяць, але піць горка даюць...

Вось, браточкі, ніхто нам нічога ня дасьць, мы ўжо пераканаліся ў гэтым, дык гуртуйцеся каля свайго роднага Беларускага Інстытуту Гаспадаркі і Культуры і да працы!... Гэтым мы створым лепшую будучыню!

Дык да працы, наперад да шчасьця!... Злое ўсё згіне... Вясна ўжо на сьвеце!...

Шутаўскі Маладзец.

НАШАЯ ПОШТА.

Я. Шэйбаку: Газэту пасылаем Вам ад 11 траўня сёл. г.

А. Маркевічу: Газэту пасылаем на пошту Мядзьведзічы.

І. Куніцкаму і А. Мілішкевічу: Закон аб самаўрадах паслалі.

С. Пяюну і Фр. Грышкевічу: Кніжкі пасылаем.

Полымя: Успамін з мінулага зьмесьцім.

П. Асіповічу: Карэспандэнцыю зьмесьцім.

П. Леўшыку: Газэту ўвесь час пасылаем.

П. Вераб'ю: Газэту пасылаем.

СЯЛЯНЕ І РАБОТНІКІ!

присылайце афяры на палітычных вязьняў.

Клецкая Беларуская Гімназія.

Прыймовыя экзамены ў канцы бягучага школьнага году адбудуцца ў днях:

у I клясу—23, 24 і 25 чэрвеня;

у II, III, IV, V, VI і VII кл. — 27, 28 і 29 чэрвеня.

Заявы прымаюцца ў Канцэлярыі Гімназіі (м. Клецк, Нясьвіскага пав., 2-ая Татарская вул. № 4).

Да заявы трэба далучыць:
1. Мэтрыку аб нараджэньні вучня;
2. Пасьведчаньне аб адукацыі;
3. Пасьведчаньне аб прышчэпе воспы.

Дырэкцыя.

Рэдактар і выдавец К. Мацкевіч. Беларуская Друкарня ім. Ф. Скарыны, Вільня—Людвісарская 1.